

Τι είναι η ΦΠΠ;

Από πρόπερσι που δημιουργηθήκαμε, δυο χρονιές έχουμε συμμετάσχει ενεργά στα φοιτητικά δρώμενα της σχολής. Μέσα από ατομικό τρέξιμο, συλλογικές διαδικασίες, ανώτατα όργανα αποφάσεων, συνελεύσεις τμήματος και συνεδριάσεις συγκλήτου, παραστάσεις διαμαρτυρίας, πορείες, καταλήψεις, διαδηλώσεις, συλλαλητήρια, συντονιστικά, μα πάνω απ'όλα Γενικές Συνελεύσεις Φοιτητών. Τις δικές μας γενικές συνελεύσεις, με τις δικές μας αποφάσεις.

Πολλοί θα θυμάστε ότι τη 1η χρονιά που δημιουργήθηκε η παράταξη δεν παίρναμε σαφή θέση για τις πολιτικές εξελίξεις στα θέματα Παιδείας, καθώς θεωρούσαμε ότι δεν ήταν αυτός ο σκοπός που δημιουργήθηκε η παράταξη αυτή. Σκοπός της δημιουργίας της ΦΠΠ όπως φαίνεται και από την ιδρυτική μας διακήρυξη ήταν να προωθούνται τα συμφέροντα του συνόλου των φοιτητών της Πληροφορικής έναντι των προσωπικών συμφερόντων παρατάξεων και μη. Σύντομα ωστόσο, αντιληφθήκαμε ότι το συμφέρον των φοιτητών είναι μια πολύπλευρη έννοια. Διακρίναμε ότι οφείλαμε, να ασχοληθούμε εξίσου με όλες τις πτυχές του στόχου μας. Σκεπτόμενοι αυτά και συνυπολογίζοντας τα όσα επρόκειτο να φέρει ο νόμος-πλαίσιο και η αναθεώρηση του αρ.16 κρίναμε καθήκον μας να έχουμε μια ξεκάθαρη θέση απέναντι σε αυτά τα φλέγοντα φοιτητικά ζητήματα. Και φυσικά δεν μπορούσαμε να μην υιοθετήσουμε μορφές πάλης-εναντίωσης για την ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Κάθε Δευτέρα, από τις δύσκολες βδομάδες του περσινού Μάη-Ιούνη μέχρι τις ακόμα δυσκολότερες του φετινού Γενάρη-Φλεβάρη-Μάρτη, που η ΦΠΠ συνεδρίαζε για να κρίνει τι πιστεύει πως πρέπει να γίνει για να διεκδικήσουμε το Πανεπιστήμιο που εμείς θέλουμε, και όχι οι κυβερνητικοί ισολογισμοί, το μόνο στο οποίο κατέληγε ήταν προτάσεις. Προτάσεις, που αργότερα ένα μέλος της θα παρουσίαζε στους συμφοιτητές του στη Γενική Συνέλευση. Προτάσεις, όχι αποφάσεις. Γιατί οι αποφάσεις που τίμησαν και υλοποίησαν τα παιδιά της ΦΠΠ από τη μέρα της ίδρυσής της δεν ήταν δικές τους. Ήταν του συνόλου των φοιτητών, και είχαν προκύψει μέσα από τις συλλογικές διαδικασίες. Και είναι κρίμα, κάτι τόσο αυτονόητο να πρέπει να τονίζεται, ειδικά σε ένα ακαδημαϊκό χώρο με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. Πέρα από τις όποιες προτάσεις προέκυπταν κάθε φορά από τις συλλογικές διαδικασίες της ΦΠΠ, οι πράξεις μας αντανάκλουν και τιμούσαν πάντοτε τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων. Αποφάσεις στις οποίες, ουδέποτε δεχτήκαμε εκπτώσεις, και ουδέποτε αγνοήσαμε, όπως τόσοι καλοθελητές.

Η ΦΠΠ δεν οφείλει την ύπαρξή της στις καινοτόμες πολιτικές ιδέες που έχει να προσφέρει στο πολιτικό σκηνικό. Την οφείλει στο γεγονός ότι η φοιτητική

αντιπροσώπευση στις σχολές δεν τιμά το ρόλο της στο βαθμό που θα έπρεπε. Σχηματιστήκαμε δυο χρόνια πριν, για να υπενθυμίσουμε σε όσους εκμεταλλεύονται βήμα και μικρόφωνο μέσα στο Πανεπιστήμιο, ότι ο ρόλος τους περιορίζεται στο να υπηρετούν τα συμφέροντα των φοιτητών, και έχουν δικαίωμα να το κάνουν, μόνο με τους τρόπους που τους υπαγορεύουν οι συλλογικές αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων.

Κατηγορίες για τη ΦΠΠ ακούγονται ενίοτε. Πως κάποτε δεν έπαιρνε στα σοβαρά τις πολιτικές διαστάσεις της Παιδείας. Ότι τώρα τις παραπήρε. Ίσως και να έχουν δίκιο. Η ΦΠΠ δεν υπήρξε ποτέ αρτηριοσκληρωτική στην πορεία της. Άλλαξε θέσεις, όπως άλλαξαν θέσεις και απόψεις και τα μέλη της. Μα τι σημασία έχει εν τέλει, τι πρότεινε κατά καιρούς η ΦΠΠ; Αποτελούμενη από πολιτικά ανένταχτους, μα όχι απολιτίκ ανίδεους, φοιτητές, η ΦΠΠ πρότεινε κάθε φορά αυτό που έκρινε σωστό και τίμιο έναντι κάθε πολιτικής ή φοιτητικής συγκυρίας, με γνώμονα το φοιτητικό συμφέρον, όπως το διέκριναν τα μέλη της, ως φοιτητές και αυτοί. Ποτέ δεν το έπραξε όμως, αν δεν προέκυπτε ως απόφαση μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις! Ούτε βέβαια αντέδρασε στις συλλογικές αποφάσεις, ή απείχε από αυτές, άσχετα με το αν συμβάδιζαν με τις προτάσεις και το σκεπτικό των μελών της.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, κατηγορίες που θέλουν τη ΦΠΠ να ξεκινήσει και να διατήρησε τις καταλήψεις, να κατέστρεψε το εξάμηνο, ή να έκλεινε τους δρόμους της Αθήνας κάθε Πέμπτη είναι αβάσιμες και απαράδεκτες, και δεν έχουν παρά να υποδείξουν το ποιόν και την ηθική όσων τις εκτοξεύουν. Απέναντι στην αδιαλλαξία της κυβερνητικής πολιτικής που οδήγησε σύσσωμη την πανεπιστημιακή κοινότητα στην αντίδραση, θα "λογοδοτήσουν" μόνο οι χιλιάδες των φοιτητών των γενικών συνελεύσεων, καταλήψεων και διαδηλώσεων των τελευταίων μηνών.